

oblasti. Pokrajinski ombudsman ističe da upravo u ovoj oblasti svake godine dobija najviše predstavlki, a da se preporuke koje donosi nakon sprovedenog postupka izvršavaju u skoro 90% slučajeva.

Zakonom je uređen i odnos nacionalnih saveta sa republičkim organima, organima autonomne pokrajine i organima jedinice lokalne samouprave. Pokrajinski ombudsman smatra da ovlašćenja koja se odnose na saradnju sa ovim organima nacionalni saveti nisu u dovoljnoj meri koristili. Odlukom Ustavnog suda prestale su da važe skoro sve odredbe koje se odnose na učešće nacionalnih saveta u upravljanju Radiodifuzne ustanove Srbije i Radiodifuzne ustanove Vojvodine. Odlukom Ustavnog suda ukinuta je mogućnost da nacionalni saveti podnose predloge, inicijative i mišljenja o pitanjima iz svoje nadležnosti.

3.7. Zabrana nasilne asimilacije.

Ustav zabranjuje nasilnu asimilaciju (čl. 78). Zakon o zaštiti manjina pored zabrane asimilacije (čl. 5, st. 3), zabranjuje i mere kojima se menja odnos stanovništva u oblastima gde žive nacionalne manjine a koje otežavaju ostvarivanje prava pripadnika nacionalnih manjina (čl. 22). Zakon o zaštiti manjina u članu 23 propisuje da pripadnik nacionalne manjine i nacionalni savet mogu podneti tužbu za naknadu štete u cilju zaštite svojih prava, zakon posebno ovlašćuje nacionalne savete da mogu da podnesu ustavnu žalbu (u svoje ime ili u ime pripadnika nacionalne manjine).

Prema ZNSNM nacionalni saveti pokreću postupak pred Ustavnim sudom, Zaštitnikom građana, Pokrajinskim ombudsmanom i drugim nadležnim organima kada procene da je došlo do povrede Ustavom i zakonom garantovanih prava i sloboda pripadnika nacionalnih manjina (čl. 10).

Zakon o službenoj upotrebi jezika i pisma propisuje da u okviru svog delokruga, ministarstva nadležna za poslove u oblasti uprave, saobraćaja, urbanizma i stambeno-komunalnih poslova, prosvete, kulture i zdravstva vrše nadzor nad sprovođenjem Zakona (čl. 22). Nacionalni saveti nacionalnih manjina predlažu nadležnim organima vršenje nadzora nad službenom upotrebom jezika i pisma (čl. 22 ZNSNM).

Prema Trećem mišljenju Savetodavnog komiteta zabrinjavajuće je to što nacionalne manjine u Preševskoj dolini i u Sandžaku izražavaju nedostatak poverenja u centralne vlasti kao i osećanje odbačenosti. Politiku Vlade pripadnici nacionalnih manjina vide kao inhibiranje njihovog nacionalnog identiteta a tome su posebno doprineli događaji rušenja spomenika podignutih u Preševu albanskim „ratnim he-rojima“, krivično gonjenje osoba koje su koristile albansku zastavu i određene ten-dencije da se Bošnjaci prikažu samo kao verska zajednica.

Republika Srbija je u Komentaru na Treće mišljenje navela da generalno sprovodi politiku pune integracije pripadnika nacionalnim manjina u društveni život i da štiti njihov nacionalni identitet i kulturološke posebnosti. Korišćenje nacionalnih simbola nacionalnih manjina je uređeno Zakonom o zaštiti nacionalnih manjina koji propisuje da nacionalne manjine imaju pravo da izaberu i koriste svoje nacionalne simbole i grbove koji ne smeju da